

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1044

гр. Варна , 13.08.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на тринадесети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Диана Д. Митева

като разгледа докладваното от Диана Д. Митева Търговско дело № 20203100901122 по описа за 2020 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на гл. 37 ГПК за разглеждане на обективно съединени претенции на продавач за заплащане на сборен остатък от фактурирана цена на доставени мостри и текстилни стоки, закупени от ответника за разпространение на територията на страната като изключителен представител на марката, ведно със сборно обезщетение за забавеното плащане, начислено от дата на всяко отделно фактурирано задължение.

Между страните са **разменени книжата по делото**: Исковата молба вх. 21565/06.10.20г., подадена от името на „**МОДЕ ХОМЕ**“ООД ЕИК 202352803, чрез адв. Б.Р. (САК), след уточнение с вх.№ 22948/27.10.20г. е редовна и съдържа изискуемите по чл.127 и 128 ГПК реквизити. В нея са уточнени фактите, на които ищеца основава претенциите си и са направени доказателствени искания. В допълнителна искова молба вх.№8162/28.04.21г ищецът е оспорил възраженията и е добавил нови доказателствени искания.

В срока по чл. 367 ал.3 ГПК ответникът **«ОБЕДИНЕНА ТЕКСТИЛНА КОМПАНИЯ»ЕООД**, ЕИК 103616607, гр. Варна, чрез пълномощник адв. Н. Б. (ВАК) е оспорил претенцията с отговор вх.№26011/14.12.20г. и е предявил насрещни възражения(вкл. за съдебно прихващане, допълнено и уточнено само отчасти след указания на съда с вх.№ 4192805.03.2021г.), като е посочил и доказателства по тях. С допълнителен отговор вх.№ 11853/17.06.21г. репликите са оспорени.

Насрещните страни са предупредени за последиците по чл. 40 и 41 от ГПК.

По допустимостта на претенциите: Легитимацията на страните съответства на описания изпълнен от ищеца двустранен договор за доставка. Твърденията на продавача за неизпълнение на задължения за заплащане на уговорената цена на предадени стоки и обезщетение за забава обосновават интереса от предявяване на осъдителен иск срещу

неизправния купувач за парични притезания на кредитора- доставчик. Описаните от ответника насрещни претенции произтичащи от същия договор са предявени като евентуална защита срещу иска. Справка в търговски регистър, воден от АВ, удостоверява, че производството се води от правосубектни страни – регистрирани търговски дружества, които са действали чрез законни представители, а пълномощниците им са надлежно легитимирани (л. 89 и л. 177). Цената на обуславящия иск за главницата сочи като родово компетентен първоинстанционен окръжен съд. Местната подсъдност не е оспорена. Съдът приема, че са налице процесуалните предпоставки за възникване на правото на иск, а пречки за упражняването му не се установяват.

По предварителните въпроси: Предметът на делото определя разглеждането му като ТЪРГОВСКИ СПОР (чл. 365 т.1от ГПК вр. чл. 286 ал.1 и чл. 1 ал.1 т.1 ТЗ). Възражение срещу търговския характер на спора не е направено.

Дължимата държавна такса е внесена.

Макар че ищецът не е посочил банкова сметка като начин на изплащане на претендирана с осъдителен иск сума, данни за уговорения между страните начин на безкасово изпълнение се извличат от представените фактури. До посочване на друг начин за доброволно изпълнение съдът ще отчита обявената от доставчика банкова сметка с ***** в Те-Дже Зираат Банкасъ – София.

С определение №76/21.01.2021г съдът е допуснал поисканата повторно (след оттегляне на аналогично искане по вече наложено обезпечение) допълнителна обезпечителна мярка в полза на кредитора(кумулирана към мярка, наложена преди предявяване на иска), като е събрал и насрещна гаранция в полза на длъжника.

По доказателствените искания: В исковата и допълнителната искова молба са формулирани доказателствени искания за събиране на писмени доказателства, представени като приложения. Копията не са оспорени, но доколкото липсва каквато и да било заверка, могат да бъдат приемани само под условие за потвърждаване на верността им. Съдът преценява като относими към предмета на делото само документите, представляващи съглашения между страните, фактури, извлечения от банкови сметки и счетоводни записвания на доставчика и водените преговори по уреждане на натрупан дълг, съответно те следва да бъдат допуснати, докато документите за собственост върху имоти посочени като предмет на обезпечителна мярка нямат пряко отношение към спорното вземане и не следва да се приемат.

Посочените счетоводни данни са оспорени бланкетно, но доколкото преценката им налага специални знания съдът намира документите, които ги удостоверяват за допустим предмет на изследване на назначено вещо лице в рамките на задачите, поставени от ищеца.

Ответникът също е посочил писмени документи по твърденията си за предхождащи

договарянето съглашения и нови погасителни планове, чието значение за спора може да бъде преценено само в рамките на по-обща задача на експертизата, включваща всички взаимоотношения между насрещните страни. Такова значение имат и посочената електронна кореспонденция както с доставчика, така и с крайните клиенти на ответното дружество. Разменените електронни документи са възпроизведени като неоспорени копия и могат да бъдат приети като писмени доказателства, но тъй като са съставени на чужд език следва да бъдат допълнени с превод на български език, ако страната счита, че съдържането му е различно от представени от насрещната страна преводи на сходна кореспонденция.

Искането за допускане на счетоводна експертиза със задачи, поставени от всяка от насрещните страни касае проверка на обстоятелства, което не са удостоверени в писмените документи, поради което съдът я намира за необходима за доказването на тезите на спорещите търговци.

На страните следва да се укаже и необходимостта от представяне на списък и доказателства за претендираните разноски най-късно в съдебното заседание, в което бъде даден ход по същество, на осн. чл. 80 от ГПК.

За събиране на становища на страните и допуснатите доказателства делото следва да бъде насрочено в открито съдебно заседание, когато да бъде изслушан и окончателен устен доклад на съдията.

По тези съображения, на осн. чл. 374 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА разглеждане по реда на ТЪРГОВСКИТЕ СПОРОВЕ (чл. 365 т.1от ГПК вр. чл. 286 ал.1 и 2 вр. чл. 1 ал.1 т.1 ТЗ) предявени искове за реално изпълнение на задължение за заплащане на цена на доставени стоки и обезщетение за това забавено плащане (чл. 79 ЗЗД вр. чл. 327 ТЗ и чл. 86 ЗЗД).

На осн. чл.374 ал.2 вр. чл. 140 ал. 3 ГПК указва на страните възможността от **доброволно уреждане на спора:**

В случаите на постигната одобрена от съда спогодба между страните половината от внесената държавна такса ще бъде върната на ищеца. Съдът може да одобри и постигнато под условие за одобрение от съд доброволно извънсъдебно споразумение, което освен конкретния предмет на спора, урежда и други отношения, включително и преурежда занапред отношенията на страните. Одобрената от съда спогодба се ползва с изпълнителна сила и въз основа на нея може да се издаде изпълнителен лист.

С оглед предмета на делото, свързан с търговски отношения, чието съществуване не е оспорено, съдът счита, че спорът е подходящ за отнасяне за уреждане чрез съдействие на

медиатор. Медиацията е доброволна и поверителна процедура за извънсъдебно разрешаване на спорове, при която трето лице – медиатор помага на страните сами да постигнат споразумението. Само някои от ползите за страните при прилагане на този метод са: по-евтина и по-бърза процедура, страните контролират резултата и крайното решение е резултат само на волята на участниците, но не и на медиатора, процедурата е поверителна както по отношение на документите, така и на крайния резултат и междинните стъпки, позволява запазването на търговските отношения между страните и не-рядко служи за основа на бъдещо партньорство, обикновено приключва със споразумение което страните доброволно изпълняват, тъй като е основано само на техни взаимни интереси. Списък на медиаторите по Единния регистър е общо достъпен на интернет-сайта на Министерство на правосъдието. Център за медиация за района на ВОС е разположен на 4 етаж в сградата, в която се помещава Съдебно-изпълнителна служба при Районен съд Варна на адрес: гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев“ №12 (<http://vos.bg/bg/court/mediation-centre>) и предоставя безвъзмездно възможност на страните по делата да разрешат правния спор доброволно, посредством медиация и със съдействието на медиатор, всеки работен ден от 9 до 17 ч..

ОБЯВЯВА на страните **ПРОЕКТ за устен ДОКЛАД**(чл.374 ал.2 вр.чл. 146 ал.1 и 2 ГПК), както следва:

Предявени са обективно съединени иски от „МОДЕ ХОМЕ“ООД ЕИК 202352803, гр. София, ул. „Поручик Христо Топракчиев“ № 10, представлявано от управител М М, чрез адв. Б.Р. (САК), срещу «ОБЕДИНЕНА ТЕКСТИЛНА КОМПАНИЯ»ЕООД, ЕИК 103616607, гр. Варна, ул. Петко Стайнов № 12, представлявано от управител Д. П., чрез адв. Н. Б. (ВАК) за присъждане на следните суми:

106 923.79лв., претендирана като сбор на главници по получени от купувач фактурирани периодични доставки в периода 09.07.2019 – 28.05.2020г на мостри и текстилни стоки, предоставени от доставчика за продажба и изключително разпространение на територията на страната, **ведно със законна лихва** върху тази сума от предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане по уговорения между страните банков път (по сметка на доставчика с ***** в Те-Дже Зираат Банкас – София),

8961.17лв., претендирана като начислено сборно обезщетение за забавено плащане в размер на законна лихва върху просрочена главница по общо 61бр. фактури от дата на всяко фактуриране на отделна доставка до 05.10.2020г,

Насрещните страни са заявили и претенции за определяне на отговорността за направените разноски по делото.

По твърденията на страните(чл. 146 ал.1 т.1 ГПК) и кои от тях се признават или са безспорни и не се нуждаят от доказване (чл. 146 ал.1 т.3 и 4 ГПК):

Съдържанието на сключени между страните съглашения е безспорно, като съответно

на изразеното в неоспорени писмени договори, посочени от насрещните страни. Въз основа на съвпадащи и изрично признати твърдения, съдът приема за безспорни и ненуждаещи се от доказване фактите по уговарянето на доставки и изпълнението им, както следва:

В периода 1.02.2013 – 20.12.2018 страните са сключили поредица от договори, с които чуждестранен производител на интериорен текстил, чрез свое дъщерно предприятие, регистрирано в България, е предоставил на местен търговец изключителни права за продава за своя сметка продукцията му в страната, доставена по преференциални цени, който от своя страна е приел да съхранява за сметка на производителя и разфасова срещу комисионно възнаграждение и доставки, предназначени за Европейски пазар извън България. С договор от 20.12.2018г. след като доставчикът поел самостоятелно складовата си дейност, отношенията между страните се запазили само за разпространението на колекцията на производителя от изключителния му представител на Българския пазар. Съдържанието на това последно съглашение е безспорно, като според подписания документ действието му е било ограничено със срок от две години, считано от 01.01.2019г., като ответникът се е задължил да заявява предварително поръчките, договорени свободно с крайните си клиенти, като изпълнените от ищеца доставки на текстил на ролки или отрязани платове е следвало да се плащат след фактуриране по специалния договорен между страните ценоразпис. Няма спор, че доставки са поръчвани, извършвани и заплащани до края на май 2020г., като още в периода на действие на предходния договор ответникът е допускал забава и текущите плащания, извършвани от него са били отнасяни към най-старите задължения. Признато е преустановяването на изпълнението от доставчика от начало на юни 2020г и сключено споразумение на 22.10.2020г, с което страните са прекратили всички отношения помежду си, считано от 01.01.2021г.

Спорни са твърдения на ищеца по допуснатата от купувача забава. Доставчикът сочи, че приел и изпълнил заявките по общо 61 доставки, които били транспортирани до ответника и съответно фактурирани на съответните дати на изпълнението, но въпреки че стоките били получени и фактурите осчетоводени, плащания по банковата сметка не постъпили.

Ответникът твърди насрещно, че макар първоначално падеж да не е бил уговорен, в хода на трайното сътрудничество било установено споразумение с доставчика за 10 месечен гратисен период на отложено плащане. Твърди, че макар да допуснал забава на фактурирани през 2018 и 2019г доставки, ежесечно договарял с кредитора си актуален погасителен план, в който се включвали както стари, така и текущи задължения. Соци, че през февруари 2020г. след като се споразумяли, чрез размяна на електронни писма, за намаляване на срока на отложено плащане до 3 месеца, доставчикът приел нов погасителен план за задълженията през тези година, в който вноските били отново разсрочени до края на 2020г.

Насрещната страна оспорва да е давала съгласие за отложени плащания по нови доставки, като признава, че са водени преговори за уреждане на неплатени вече просрочени

задължения от предходни периоди, които следвало да се разсрочат и изплащат общо с текущия дълг, натрупван през 2019 и 2020г, но сумите, които ответникът насочил по банковата сметка покрили по размер само забавените задължения извън процесния сбор.

Спорни са отчетените плащания на общо 136 028.91лв изплатени от ответника през 2019 г и общо 39 174.15 лв, изплатени до 12.05.2020г, които купувачът счита за направени вноски по погасителните планове на разсрочени задължения, вкл. и за 2020г., а доставчикът е отчетел само по стари задължения до началото на юли 2019г.

Спорни са и евентуално посочените твърдения на ответника за неоснователното преустановяване на изпълнението на договора от страна на доставчика и породените от това вреди.

Купувачът сочи, че в първоначалния период на установяване на отношенията между страните, съдействал на доставчика да разработи подходяща колекция и като изключителен представител я наложил чрез своите търговски канали на местния пазар, като разполагал с достатъчно мостри на предлаганите продукти. След отпадането на складовото обслужване и ограничаването на отношенията до пласмент в България обаче, предоставянето на мострите било отлагано и количествата им намалени, а доставните цени увеличени и това значително затруднило работата с обичайната клиентела на купувача и привличането на нови купувачи. Въпреки положените усилия по обслужване на договорените погасителни планове, намалението на ръста на продажбите затруднило погасяването на задълженията към доставчика, а редица сделки, договорени с постоянните си клиенти ответникът не можал да изпълни ефективно поради едностранно преустановяване на заявените доставки от 1.06.2020г. Твърди, че до края на уговорения срок на договора за изключително разпространение на продукцията на производителя, очаквал да продължи да продава на обичайните си клиенти(Ралица АД, Домко ООД, Експрес Интелект С ЕООД, Дерсион ООД, Интерхоум Тех ЕООД, Инженеринг проект 2000 ЕООД, Каза декор ООД, Крим ООД, Флор оранж ООД, Тифани България ООД, Перфект хоум ООД, Ценети ЕООД) интериорния текстил от предпочитаната от тях и наложената вече на пазара колекция на марката „Mode Home“ в количества от 34 000 метра текстил, съпоставими с тези от предходни години, по типични за тях заявки два пъти седмично. Признава, че след като доставките от ищеца били преустановени се наложило да предупреди своите клиенти, че не е в състояние да поддържа продажбите занапред като само за първите две седмици до 15.06.20г. неприетите от него запитвания за поръчки от клиентите му достигнали 205 линейни метра. Соци, че с необоснованото прекъсване на изпълнението и то без да са предприети съответни действия по предизвестяване за това, ищецът го е лишил от обичайната търговска печалба от 14лв на метър (като разлика между доставната преференциална цена от 16лв и установената продажна цена от 30 лв без ДДС на българския пазар) или общо вредите понесени до края на срока на договора възлизат на поне 47 600лв.

Ищецът оспорва насрещно тези твърдения, като сочи, че е водил продължителна

кореспонденция по изискване на забавеното изпълнение от купувача, който дори и след уговарянето на разсрочване на дълга не е спазил погасителните планове, но е продължил да заявява и търгува с преференциални цени стоките, изпращани от доставчика. Сочи, че е предупредил насрещната страна за задържането на своята престация до изпълнението на задълженията за заплащане на просрочените вноски, но въпреки това забавата е продължила, като наред с нея са нараснали и новите необслужени задължения. Оспорва и наличието на неизпълнени заявки, подадени от ответника в посочения период. Оспорва както своята недобросъвестност, така и сигурността на генерирането на печалба в посочения от ответника размер, като се позовава на намаляване на оборотите в предприятието и спада на обичайните продажби, признати от самия купувач в преговорите за разсрочване на старите задължения.

По правната квалификация (чл. 148 ал.1 т.2 ГПК):

Така очертаните фактически обстоятелства обуславят квалификацията на паричната претенция на ищеца като ангажиране на **договорна отговорност на неизправна страна за неизпълнение на парично задължение** - осъдителни иски за реално изпълнение на изискуеми договорни задължения. Съответно приложимия материален закон, уреждащ правопораждащата сделка представлява диспозитивна уредба на чл. 318 ал.1 и сл. ТЗ (приложима за търговска продажба на стоки). Двете договарящи страни са специализирани за съответна дейност търговци, поради което извън императивни норми, отнасящи се за специфичните търговски сделки няма други ограничения на принципа на договорната свобода и определящи правата и задълженията на страните са именно уговорките в съответния договор (по безспорните твърдения) за доставка на стоки, предназначени от купувача за собствена препродажба. Допълнителните уговорки за въздържане на доставчика да търгува пряко на същия пазар с крайни клиенти поради предоставени изключителни права на представителство в България характеризират отношенията между страните като типична сделка на ексклузивна регионална дистрибуция, като специфична форма на търговски пласмент. Освен специфичното съдържание на престацията за съдържанието на договора съдът следва да съобрази общи диспозитивни правила на търговските сделки (чл. 302-305 ТЗ) и в частност за продажбите (чл. 319 – 328 ТЗ). Поведението на страните при преговори и при изпълнението се възприема в съдебната практика като израз на общата им воля, релевантна за тълкуване на неясно изразени уговорки (чл. 20 ЗЗД). продавач като неудовлетворен кредитор по чл. 79 ал.1 ЗЗД.

Защитата на възложителя по тези претенции се свеждат до оспорване на дължимост на остатъка и допуснатата забава, основано на следните доводи:

На първо място купувачът се позовава на допълнително договорен в негова полза срок на отложено плащане, като в тази по отношение на времето за плащане, наред с диспозитивно правило на чл. 327 ТЗ съдът следва да съобразява и по-общата норма на чл. 303а ал.3 ТЗ и чл. 70 ЗЗД.

Втората част от защитата се основава на възражение за плащане, отчетено противно на волята на длъжника за погасяване на конкретен дълг, разсрочен на части по споразумение за погасителен план. По това възражение следва да се отчитат правилата на чл. 76 ЗЗД във вр. с диспозитивното правило на чл. 66 ЗЗД.

Третото защитно възражение на ответника е предявено евентуално, в случай че не бъдат уважени предходните възражения, като **възражение за прихващане с предявено за установяване от съда насрещно и също спорно вземане**, както следва:

сума от 47 600лв, представляваща обезщетение за вреди(пропуснати ползи, изразяващи се в неполучена обичайна търговска печалба от 14 лв на метър като разлика в доставна и пласментна цена) причинени от неизпълнение на договорени рамкови доставки на стоки на производителя за поне 3400 метра продукти от договорен асортимент, неполучени в периода 01.06.2020- 01.01.2021, за очаквани сделки с крайните му клиенти, установили трайни отношения в предходни периоди, чийто заявки са били спрени след необосновано преустановяване на изпълнението от доставчика.

Възражението се основава на породена от недобросъвестно поведение на доставчика отговорност за неполучена престация до края на уговорен срок за изключителни права на дистрибуция на Българския пазар. Понасянето на такава отговорност от неизпълнение на договор е уредено като втора алтернатива в чл. 79 ал.1 ЗЗД, като границите на тази отговорност включват преки и непосредствено причинени негативни последици в имуществената сфера на изправната страна(чл. 82 ЗЗД), вкл. неосъществено увеличаване на имуществото на кредитора, което представлява необходим и закономерен резултат от неизпълнението и с оглед специфичните за случая обстоятелства и при проявена грижа на добрия търговец, страните са могли и са били длъжни да предположат (ТРОСГТК № 3/2012 на ВКС).

Защитата на ищеца, посочен като длъжник по това възражение не могат да се квалифицират като оспорване на липсата на основание за отговорността, тъй като по същество се свеждат до позоваване на дилаторно право на длъжник да отлага изпълнение на изискуемо задължение по двустранен договор до удовлетворяване на насрещна своя претенция като кредитор(чл. 90 ЗЗД). В тази връзка твърденията на ищеца за наличието на забавен изискуем дълг(идентични с тези по основния иск) съдът квалифицира като типична реплика за задържане на изпълнение като форма на косвена принуда спрямо неизправен купувач, с цел освобождаване от последиците на собствената си забава, като предпоставка за ангажиране на отговорността за неизпълнен от доставчика договор.

Ответникът е изложил в първоначално подадения отговор и твърдения за извършени от него действия като търговски представител, разработил местен пазар за сметка на принципал, от който възложителя продължава да има облаги и след прекъсване на овластяването. Тези твърдения обаче се основават на същия договор, за който ответникът

признава че урежда правото му да получи срещу преференциална доставна цена продукция с утвърдена марка и да я препродаде за своя сметка на цена, свободно определена от самия него на вътрешния пазар. Вътрешното противоречие в тези твърдения (по отношение на това за чия сметка се разпространява стоката от изключителния представител на марката) не е било отстранено в уточнението с вх.№ 1280/22.01.2021г., но по повод на тези обстоятелства ответникът изрично е признал, че икономическият му интерес от договора е разликата в цена на доставка и препродажба, което несъмнено изключва отношения на представителство за чужда сметка. Съответно и тази част от твърденията на ответника съдът е изключил от редовно предявената защита с нарочно определение № 279/15.03.2021г. Основано на тези твърдения искане за разглеждане на възражение за прихващане съдът не докладва и няма да разглежда по същество.

По доказателствената тежест(чл. 146 ал.1 т.5 ГПК) и попълването на делото с доказателства (чл. 146 ал.2 ГПК):

По безспорните факти на договарянето не следва да се предприема допълнително доказване.

Макар обема на изпълнените доставки и фактурираните цени да не са оспорени изрично, фактите не са и признати, поради което в тази насока съдът следва да събира доказателствата, посочени от ищеца (писмени документи и счетоводни записи, преценени от експерт със специални знания). В тежест на ищеца е да установи и правомерното приспадане на заплащаните от купувача части от дълга, като действията му в тази насока следва да бъдат установени от експерта.

В тежест на ответника е да установи постигнато съгласие в отклонение от диспозитивно правило за едновременно изпълнение на насрещните страни в търговска доставка, като изрично съгласие за отложено плащане, евентуално споразумение за освобождаване на длъжника от последици на забава при консолидиране на натрупани изискуеми задължения в общ дълг, разсрочен на части с конкретни падежи. Посочени са електронни изявления, чието авторство като установен начин на размяна на кореспонденция не се оспорва и могат да се зачитат като писмени признания на неизгодни за титуляра на изявлението факти.

Ответникът носи и пълна доказателствена тежест по всеки от елементите, пораждащи отговорността за пропуснатите ползи. За установяване на обемите на сделките, които е очаквал но са били осуетени, е посочена водената от предприятието счетоводна документация, която да бъде преценена от съдебния експерт. За отношенията с крайните му клиенти и поведението на насрещната страна са представени електронни изявления.

Доколкото основанието по репликата срещу възражението съвпада със защитата по главния иск допълнителна доказателствена тежест ищеца не носи.

Не следва да се доказва обема на отговорност за забавено изпълнение на парично задължение, поради нормативно установен размер на законна лихва, който се установява чрез общодостъпни лихвени калкулатори.

Съдът не констатира посочени спорни твърдения, за които страните не са ангажирали доказателства. Не са посочени доказателства за заявени от ответника и неизпълнени от ищеца заявки на стоки след 01.06.2020г, но страната не е посочила твърдения за такива, а напротив е признала, че ответникът е предупредил своите клиенти за възникналите затруднения и не е приемал нови заявки, съответно не е и изпращал такива на доставчика.

Всяка от страните носи доказателствена тежест за установяване на действително извършени от нея плащания за разноски по производството, като доказателства за тях могат да се сочат и събират до приключване на съдебното дирене.

По доказателствата (чл. 374 ал. 1 ГПК):

ДОПУСКА като доказателства по делото писмените документи, **приложени към искова молба**, под условие че бъдат заверени за вярност по реда на чл. 183 ГПК: 61 бр. фактури, издадени от 09.07.2019 до 28.05.2020г. (л.8 – 39); извлечение от хронологични аналитични сметки на доставчика, оборотни ведомости и дневници за продажби (л. 40 -56); отчет за движение по банкова сметка в обслужваща доставчика банка (л. 57 -69); и приложено **към допълнителна искова молба** в заверен препис: договор за търговско представителство от 20.12.2018г с превод (л.95-96)

ДОПУСКА като доказателства по делото писмените документи, **приложени към отговор по искова молба**, заверени по реда на ЗАдв: договори за търговско представителство от 01.02.2013г и от 04.01.2016г с превод (л.120-121); споразумение за прекратяване на договор от 22.10.2020(л.122); информация за трансакции по банкови сметки(л. 123- 144).

ДОПУСКА като доказателства по делото под условие, че бъдат допълнени със съответен превод писмените документи, приложени **към отговор по искова молба**: възпроизведени образци от разменени електронни писма и приложени към тях таблици (л. 145- 159)

ДОПУСКА като доказателства по делото писмените документи, **приложени към уточнение към отговора**, под условие че бъдат заверени за вярност по реда на чл. 183 ГПК: възпроизведени образци от разменени електронни писма(л. 188- 199).

ДОПУСКА като доказателства по делото писмените документи, приложени към допълнителна искова молба, под условие че бъдат заверени за вярност по реда на чл. 183 ГПК: преводи на възпроизведени образци от разменени електронни писма(л. 211-246); извлечение от хронологични аналитични сметки на доставчика, оборотни ведомости и

дневници за продажби (л. 247 -267); потвърждение на салда (л. 267), товарителници за получени доставки (л. 268-283).

ДОПУСКА на осн. чл. 195 ал.1 ГПК съдебно-счетоводна експертиза с вещо лице Ж. Т. (№ 168 от списък на ВОС), което след като се запознае с материалите по делото и след като извърши проверка на място в счетоводството на ответника, евентуално при нужда и при ищеца да даде отговор на следните въпроси:

1. Осчетоводени ли са в счетоводството на ответното дружество описаните в исковата молба фактури? Ползван ли е данъчен кредит от ответното дружество? Съвпадат ли датите на осчетоводяване на фактурите с дати на получени доставки по представените товарителници? Отразени ли са задълженията на ответното дружество към „Моде Хоме“ ООД и какъв е отчитания от това дружество размер на задълженията, съответно към кои от фактурите се отчита неплатен дълг?

2. Има ли други непогасени задължения по фактури от предходни периоди?

3. Как са осчетоводени плащанията, постъпили по банковата сметка на продавача в периода 01.01.2019- 10.12.2020г с посочване по отделно на погасени главници или лихви, ако такова разграничение е правено при продавача? Да се състави алтернативен вариант на отчитане на плащанията за погасяване на задължения, консолидирани като общ „стар“ дълг в погасителните планове, приложени като таблици в разменената кореспонденция между страните?

4. Какъв е размерът на законна лихва по всяко неплатено задължение според двата варианта на отговора по т. 3 за периода от падеж на фактуриране до датата на депозирането на исковата молба? Да се състави алтернативен вариант на отговора с отчитане на срок за отложено плащане от 10 месеца по фактури от 2018г и 2019г и 3 м. по фактури от 2020г.

5. Каква е средногодишната норма на печалба на купувача от препродажба на стоките, доставени от ищеца за периода 2017 – 2020г. При отчитане на динамиката на оборотните продажби само от продуктите, доставени от ищеца през 2017-2020г по заявки на обичайните му клиенти(Ралица АД, Домко ООД, Експрес Интелект С ЕООД, Дерсион ООД, Интерхоум Тех ЕООД, Инженеринг проект 2000 ЕООД, Каза декор ООД, Крим ООД, Флор оранж ООД, Тифани България ООД, Перфект хоум ООД, Ценети ЕООД) да се определи прогнозен обем на оборота им за период 01.06.2020г – 31.12.2020г и съответно очаквана печалба при съхраняване на така установената тенденция, включително при отчитане на евентуална разлика в доставна цена, наложена от ищеца без промяна на пласментна цена към крайните клиенти.

ОПРЕДЕЛЯ депозит за възнаграждение на експерта в размер на общо 800 лв.

Задължава ищеца в 3 дневен срок от връчване на определението, да представи

доказателства за внесен депозит **в размер на 300 лв** за изготвяне на експертизата по сметка на ВОС IBANBG32 CECB 9790 33C8 7843 00 в ЦКБ клон Варна.

Задължава ответника в 3 дневен срок от връчване на определението, да представи доказателства за внесен депозит **в размер на 500 лв** за изготвяне на експертизата по сметка на ВОС IBANBG32 CECB 9790 33C8 7843 00 в ЦКБ клон Варна.

ОПРЕДЕЛЯ начален срок за изготвяне на заключението от осигуряване на достъпа до счетоводството на ответника след поискване от назначеното вещо лице и краен срок по чл. 199 ГПК и ЗАДЪЛЖАВА вещото лице, на основание чл.199 ГПК да представи заключението си в същия срок.

Предупреждава ответника, че при осуетен достъп до предмета на изследване за извършване на оглед на налична счетоводна и търговска документация, установен с декларация на назначения от съда експерт може да бъде приложена санкция по чл. 161 ГПК и твърденията на НАСРЕЩНАТА СТРАНА ще се считат доказани.

НАСРОЧВА съдебно заседание за 7.10.2021г от 9.30 часа. ПРЕДУПРЕЖДАВА страните, че на осн. чл. 142 ГПК неявяването на редовно призована страна не е пречка за разглеждане на делото и при отлагане съдът обявява и отразява в протокол дата за следващо заседание, за което страните и явилите се по делото други участници се считат призовани.

На осн. чл. 7 ГПК допълнително указва на страните да представят справка за разноските по чл. 80 от ГПК за конкретизиране на точен размер на претенциите им по признаване на отделните разходи, като при пропускане на крайния срок(даване ход на устните състезания) правото на страните да искат изменение на определен от съда размер ще бъде преклудирано.

Препис от определение да се изпрати на страните(чрез пълномощници), ведно със съобщение за насрочено открито заседание, представляващо Приложение № 1 към Наредба № 7 на МП. ЕКСПЕРЪТ да не се призовава до постъпване на доказателствата за внесен депозит.

Към съобщението за страните да се приложи и копие от настоящото определение. Съобщението до адв. Б.Р. да се изпрати след предупреждение по телефон на електронния адрес, обявен по делото при подаване на молба на л. 205.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____